

Sag C-34/09

Gerardo Ruiz Zambrano

mod

Office national de l'emploi (ONEm)

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Tribunal du travail de Bruxelles)

»Unionsborgerskab — artikel 20 TEUF — tildeling af opholdsret i henhold til EU-retten til et mindreårigt barn i en medlemsstat, hvor barnet er statsborger, uafhængigt af, om det forudgående har udøvet sin ret til fri bevægelighed på medlemsstaternes område — tildeling under samme omstændigheder af en afledt opholdsret til en slægtning i opstigende linje, der er tredjelandsstatsborger, og som forsørger det mindreårige barn — konsekvenser af det mindreårige barns opholdsret for de krav, der skal opfyldes med hensyn til arbejdsret af den mindreåriges slægtning i opstigende linje, der er tredjelandsstatsborger«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat E. Sharpston fremsat den 30. september 2010	I - 1179
Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. marts 2011	I - 1232

Sammendrag af dom

Unionsborgerskab — bestemmelser i EUF-traktaten — personelt anvendelsesområde — en mindreårig statsborger i en medlemsstat, som aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed — omfattet (Art. 20 TEUF)

Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat for det første nægter en tredjelandstatsborger, som forsørger sine små børn, der er unionsborgere, ophold i den medlemsstat, hvori de er bosat og er statsborgere, og for det andet nægter nævnte tredjelandstatsborger en arbejdstilladelse, for så vidt som disse afgørelser reelt fratager de nævnte børn den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, der er tilknyttet statussen som unionsborger.

at disse børn, der er unionsborgere, vil blive nødsaget til at forlade Unionens område for at følge deres forældre. På tilsvarende måde forholder det sig, hvis en arbejdstilladelse ikke tildeles en sådan person, idet han risikerer ikke at have tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv og sin familie, hvilket ligeledes vil kunne indebære, at hans børn, der er unionsborgere, vil kunne blive nødsaget til at forlade Unionens område. Under sådanne omstændigheder kan disse unionsborgere reelt ikke udøve kerneindholdet i de rettigheder, som de er tildelt ved deres status som unionsborgere.

Unionsborgerskabet kan således være den grundlæggende status, som tilkommer medlemsstaternes statsborgere. En sådan nægtelse af ophold vil imidlertid kunne indebære,

(jf. præmis 41, 44 og 45
samt domskonkl.)